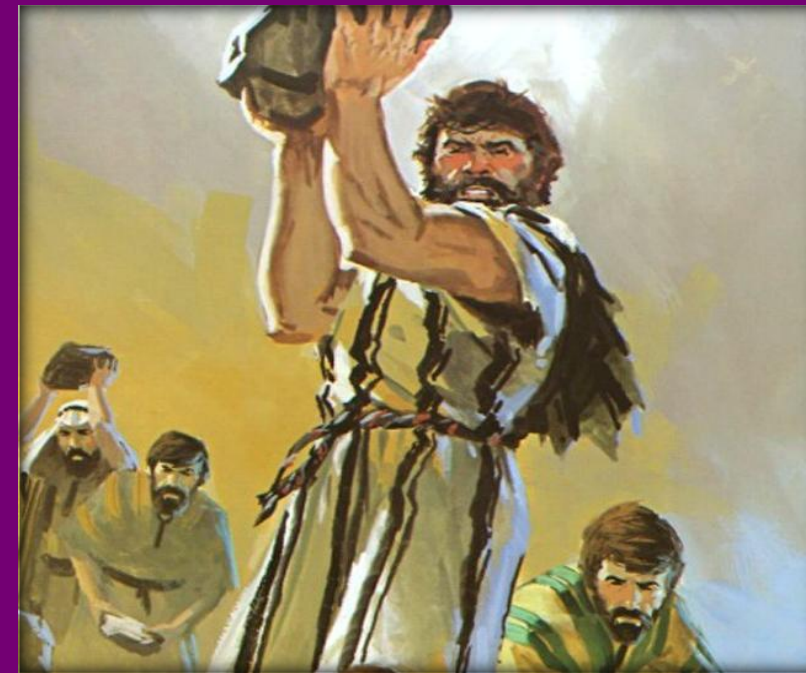
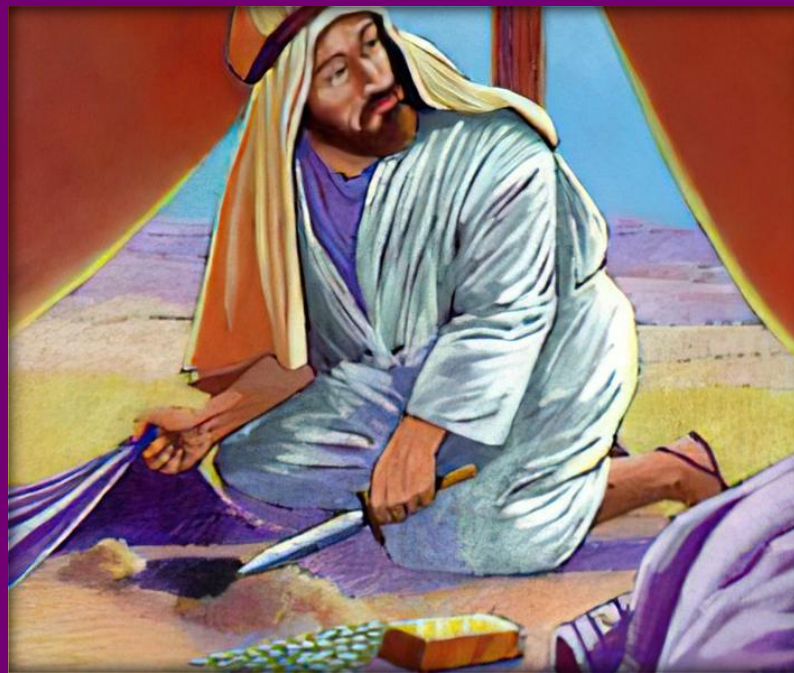
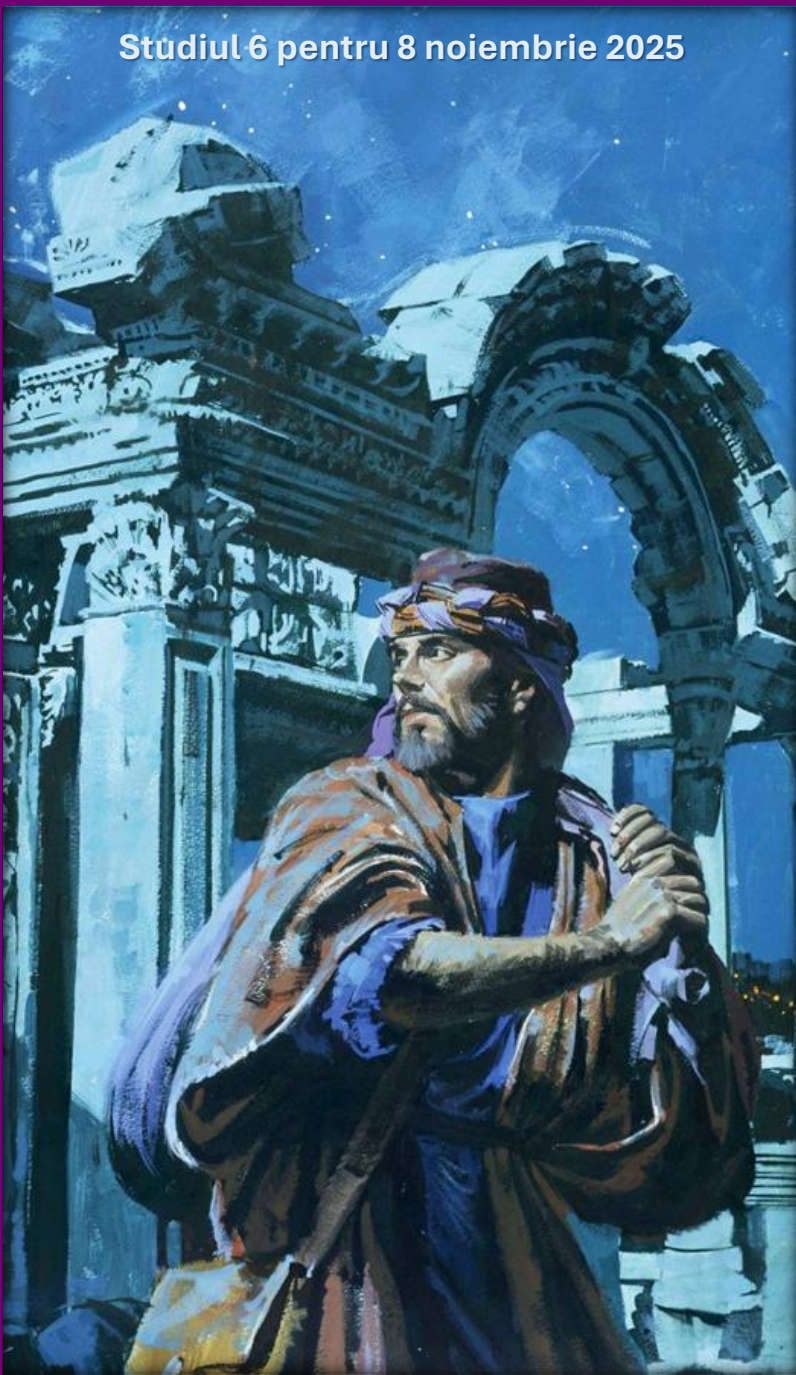

Studiul 6 pentru 8 noiembrie 2025

DUȘMANUL DIN INTERIOR

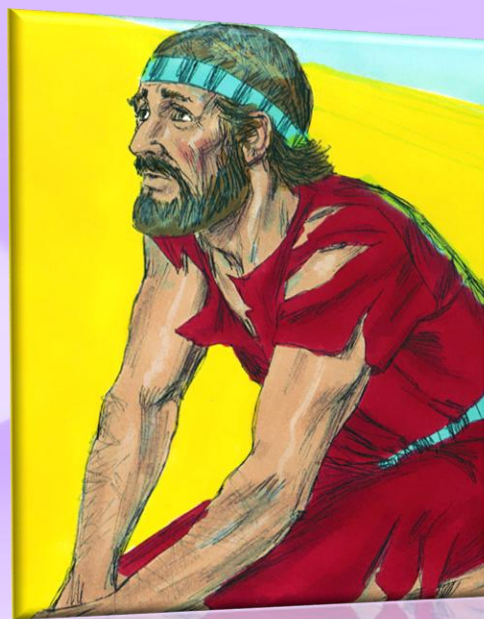
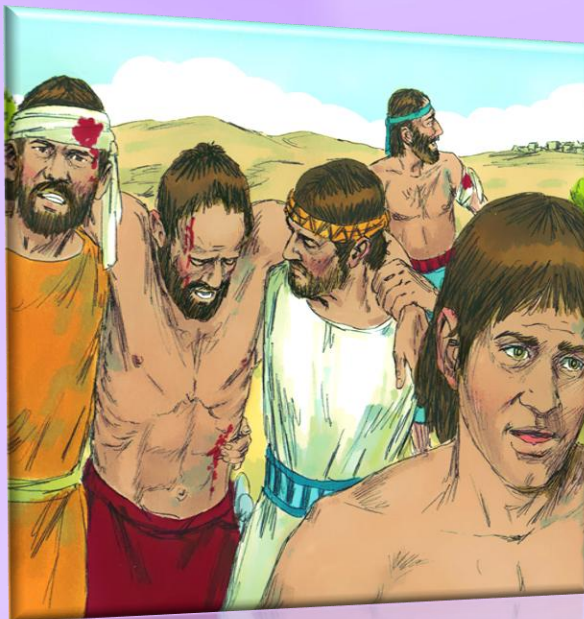
"Eu, Domnul,
cercetez inima
și încerc
rărunchii, ca să
răsplătesc
fiecăruia după
purtarea lui,
după rodul
faptelor lui."

Ieremia 17:10

Urmând o tactică militară illogică, zidurile Ierihonului au căzut. Israel a intrat în oraș și l-a distrus. Victorie! A cui? A lui Dumnezeu, din moment ce Israel a avut puțin de-a face cu asta.

După o strategie militară atent gândită, Ai câștigă. Înfrângere! A cui? A poporului Israel, pentru că nu s-au bizuit pe Dumnezeu.

Când, în cele din urmă, l-au întrebat pe Dumnezeu, răspunsul a fost fără echivoc: Israel păcătuse și nu-și mai putea învinge dușmanii. Cum puteau recâștiga favoarea divină?

- **Cauza înfrângerii (Iosua 7:1-5, 10-13)**
- **Consternați și tulburați (Iosua 7:6-9)**
- **Descoperirea călătorului legii (Iosua 7:14-19)**
- **Păcatul lui Acan (Iosua 7:20-26)**
- **Din nou victorioși (Iosua 8:1-29)**

CAUZA ÎNFRÂNGERII

„Israel a păcătuit; au călcat legământul Meu pe care li l-am dat, au luat din lucrurile date spre nimicire, le-au furat și au mințit și le-au ascuns printre lucrurile lor.” (Iosua 7:11)

După raportul favorabil al spionilor trimiși la Ierihon, Iosua l-a consultat pe Dumnezeu și a primit de la El strategia pentru cucerirea orașului.

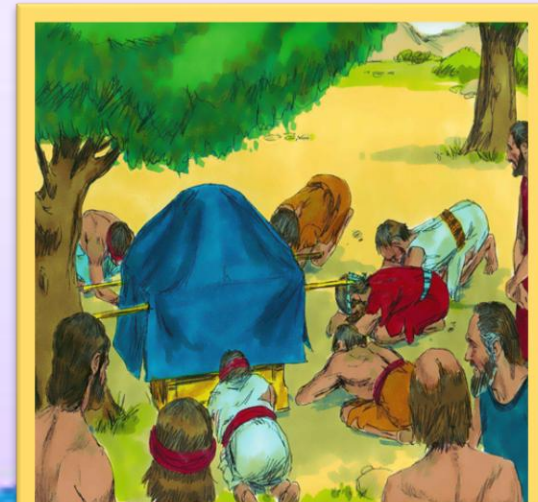
Dacă, după ce a primit raportul de la spionii trimiși la Ai, Iosua ar fi făcut același lucru, moartea a 36 de oameni ar fi fost evitată (Iosua 7:1-5).

Dar care a fost adevăratul motiv al înfrângerii sau care ar fi fost motivul pentru care Dumnezeu i-ar fi spus lui Iosua să nu atace cetatea Ai (Iosua 7:11)?

Dumnezeu a văzut că „Israel a păcătuit”. Nicăieri în Biblie păcatul nu este descris cu atâtea nuanțe: „au călcat... au luat... au furat... au mințit... au ascuns”.

Observați pluralul. Păcatul a fost comis de un singur om, dar Dumnezeu a tras la răspundere întreaga națiune. Ei au încălcat legământul; păcatul trebuia eradicat pentru a-l putea restaura.

CONSTERNAȚI ȘI TULBURAȚI

“Iosua a zis: „Ah! Doamne Dumnezeule, pentru ce ai trecut pe poporul acesta Iordanul, ca să ne dai în mâinile amoriților și să ne prăpădești? De am fi știut să rămânem de cealaltă parte a Iordanului!” (Iosua 7:7)

Iosua și bătrânii au fost consternați de înfrângerea de la Ai și au arătat-o prin semne clare de jale (Iosua 7:6).

Apoi Iosua reacționează cu o criză de nervi similară cu reacția repetată a lui Israel în timpul celor 40 de ani de rătăcire: „Pentru ce ai trecut pe poporul acesta ...? De am fi știut să rămânem...!” (Iosua 7:7).

Totuși, spiritul lui Iosua nu era același cu cel al israeliților în deșert. Plângerea sa nu a fost motivată de dezamăgire, ci de teama că numele lui Dumnezeu va fi dezonorat printre neamuri (Iosua 7:8-9).

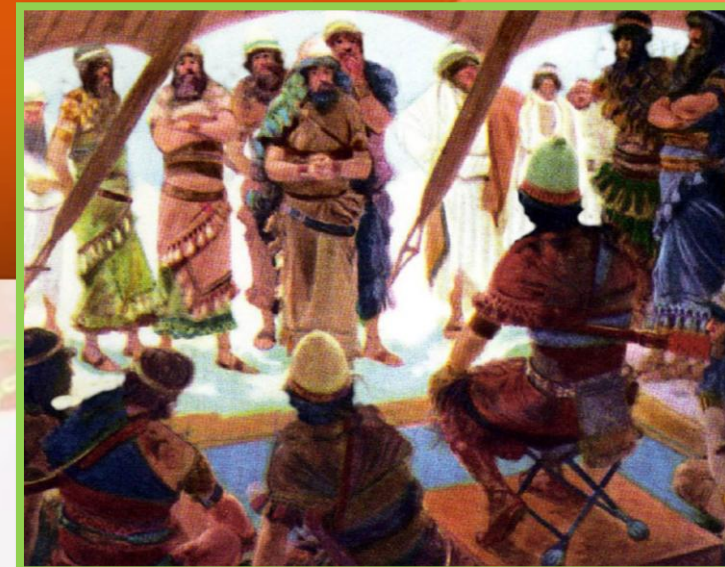
El a văzut clar că necredincioșii vor interpreta caracterul lui Dumnezeu în funcție de acțiunile poporului Său. Astăzi, continuăm să fim martori ai lui Dumnezeu în lume. Ce mare responsabilitate!

DESCOPERIREA CĂLCĂTORULUI LEGII

“Să vă apropiați mâine dimineată după semințiile voastre; și seminția pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe familii, și familia pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe case, și casa pe care o va arăta Domnul prin sorți se va apropia pe bărbați.” (Iosua 7:14)

Pentru a înlătura păcatul colectiv (vinovăția întregii națiuni), păcătosul trebuia eliminat (Iosua 7:15). Eliminat? Nu ar fi el iertat dacă s-ar pocăi? Desigur că ar fi! Dar Acan nu a dat niciun semn de pocăință autentică (și a avut o mulțime de ocazii să facă acest lucru).

S-a anunțat că urmează o anchetă, iar acesta s-a amânat până a doua zi (Iosua 7:14-15)

Acan a tăcut

Seminția lui Iuda a fost extrasă (Iosua 7:16)

Acan a tăcut

Familia lui Zera a fost extrasă (Iosua 7:17a)

Acan a tăcut

Conducătorul Zabdi a fost extras (Iosua 7:17b)

Acan a tăcut

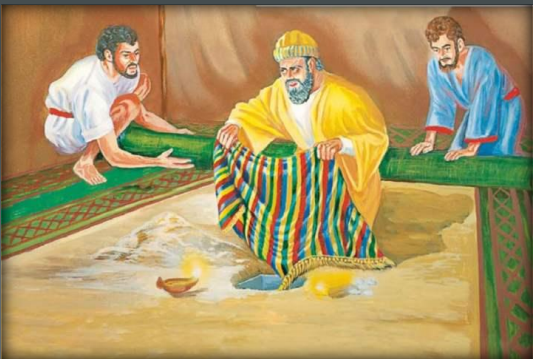
Acan a fost extras (Iosua 7:18)

Acan a tăcut

Reflectând bunătatea și iubirea divină, Iosua i-a cerut lui Acan să-și mărturisească păcatul (Iosua 7:19).

Cazul lui Acan era fără speranță. El a mărturisit, dar nu a cerut iertare (Iosua 7:20). Cu toate acestea, Dumnezeu a plâns pentru împietrirea inimii sale, demonstrată în fiecare chemare la pocăință pe care i-a făcut-o.

PĂCATUL LUI ACAN

"am văzut în pradă o manta frumoasă de Șinear, două sute de sicli de argint și o placă de aur în greutate de cincizeci de sicli; le-am poftit și le-am luat; iată, sunt ascunse în pământ în mijlocul cortului meu, și argintul este pus sub ele."
(Iosua 7:21)

Iosua i-a cerut lui Acan să-l dea slavă lui Dumnezeu și să-și mărturisească păcatul (Iosua 7:19). Era ultima lui șansă. Dacă, mărturisind, ar fi cerut iertare... Dar nu a făcut-o și nu a existat iertare pentru el (Numeri 15:30-31).

La fel ca Eva, Acan „a văzut”, „a dorit” și „a luat”, iar păcatul său i-a afectat pe mulți (Gen. 3:6). La fel ca Anania și Safira, Acan a luat din lucrul dedicat lui Dumnezeu și a plătit pentru el (Faptele Apostolilor 5:1-2).

Deciziile luate de Acan în Ierihon au fost diametral opuse celor luate de Rahav:

Rahav

I-a ascuns pe spioni pe acoperiș

A acționat cu bunătate față de Israel

Credința sa a făcut posibilă victoria.

A încheiat un legământ cu Israel

A salvat viața sa și a familiei sale

Acan

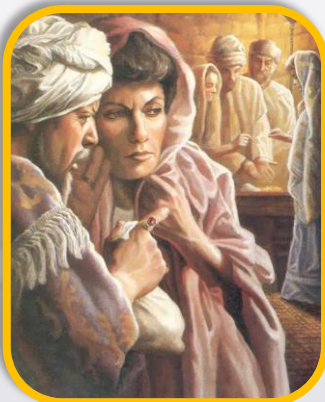
A ascuns prada în pământ

A creat probleme lui Israel

A adus înfrângerea prin acțiunile sale

A rupt legământul cu Israel

A murit împreună cu familia sa

DIN NOU VICTORIOȘI

„Domnul a zis lui Iosua: „Nu te teme și nu te înspăimânta! Ia cu tine pe toți oamenii de război, scoală-te, suie-te împotriva cetății Ai. Iată că îți dau în mâinile tale pe împăratul din Ai și pe poporul lui, cetatea lui și țara lui” (Iosua 8:1)

Ca și în Ierihon, Dumnezeu i-a oferit lui Iosua strategia de a obține victoria asupra cetății Ai (Iosua 8:1-2).

În timpul nopții, a fost pregătită o ambuscadă în spatele orașului. În zori, armata s-a apropiat de Ai și s-a prefăcut că fuge din nou de ei.

Așa cum Moise și-a ridicat toiagul până a obținut victoria asupra amaleciților, la porunca lui Dumnezeu, Iosua și-a ridicat „sulița” (probabil o sabie în formă de seceră folosită de egipteni) și a ținut-o sus până a obținut victoria completă (Iosua 8:18-22, 26).

Dumnezeu dădea din nou victoria poporului Său. Valea Acor, unde Acan și familia sa au fost executați, a deschis ușa victoriei, o „ușă a speranței” (Osea 2:15).

Când acceptăm iertarea divină prin credință, Dumnezeu ne îngroapă păcatul în Acor și ne deschide ușa speranței.

„Influența de care trebuie să se teamă cel mai mult biserica nu este cea a opozanților deschiși, necredincioși și blasfematori, ci a membrilor care se declară ai lui Hristos, dar sunt inconsecvenți. Aceștia sunt cei care împiedică venirea binecuvântărilor Dumnezeuului lui Israel și aduc slăbiciune bisericii — o pată ce nu se poate îndepărta ușor. Creștinismul nu este menit să fie arătat doar sâmbăta și afișat în templu; el este pentru fiecare zi a săptămânii și pentru orice loc. Cerințele lui trebuie recunoscute în atelier, în cămin și în relațiile comerciale, atât cu frații, cât și cu lumea

E. G. W. (Conflict y valor, n.tr. *Conflict și valoare*, 23 aprilie)